

Доростолъ за бой съ Българи (кои сж владѣли тогда въ Влашко), дошло едно посолство отъ Българскж странж, кое е имало одного ученяго витія имянемъ Кочу. Главный управитель на Римо-Гръцкое станице Прискъ, прѣлзъ го между свои чиновницы и Българинъ почижъ да говори съ тойзи начинъ: „Бози! що е това? Тѣйзи, кои ся показвахж, че почитжтъ святиниж на клятвы, насилжтъ ги и ги кристжавжтъ днесъ безсвѣстно; Римо-Гръци тжпчжтъ подъ крака си обязанности мира; ти хвърлжтъ на вѣтара уговорнжж соль; ти не почитжтъ вѣкы ни слово си ни Богове си. Влстиннж Дунавъ глѣда днесъ едно добдо позоріе: тойзи истый Прискъ, кому мы подарихмы животъ, е тукъ на уржжие противо насъ! Главатарю Приске, подржжай убо человекъниж, съ кожж мы ся принесохмы камъ тебѣ, и мысли, че мы искахмы да пощадимы одного бждущаго пріятеля, а нѣ одного неприятеля.. Охъ! то сте вы Римо-Гръци, кои образувахте варвары на лукавщинж! Мы никогы не быхмы пристжпили договоры, ако не бѣхте были вы наши учителя на лжливое искусство. Вы кога правите бой, творите го съ неправдж; кога правите миръ, правите го да го докарате непостоянъ и горчивъ; нѣ чѣкайте чясъ отмщения; онѣй зи, кои ни сж длжжни благодарность, щжтъ ся научи що добывжтъ да нападижтъ на насъ дързостно..“ Послѣ (казва французскый писатель) къту ся обърнижъ съ олицетворително прѣзрѣніе, камъ отсутствующаго императора, Блгаринъ слѣдувалъ: „И ты Кесарю, ты си кривъ къту употрѣбляваш лукавщинж и лжжж за приуготовленія рата; това е едно стыдно нападеніе, работа едного злодѣйца, а нѣ едного княза. Трѣба ты да свалишь отъ главж си царскый вѣнецъ или да пристанишь да го убезчестишь.“¹⁾

(40). Карновска Гора е высокая планина близъ града Карно-батъ, коя носи имя Бакаджикъ по Турскы, а въ старо врѣмя ся е звало то мѣсто Зрѣнище; защо-то тамо на върха

1) *Histoire d'Attila et de ses successeurs* tom. II. page 28. par M. Amédée Thierry.